

AZƏRBAYCAN DİLİ

FƏNNİ ÜZRƏ ELEKTRON DƏRS VƏSƏİTİ

IV. Morfologiya

55. Qoşma

Qoşma

İsmin adlıq, yiyəlik, yönlük və çıxışlıq hallarında olan sözlərə qoşularaq müəyyən məna çaları əmələ gətirən köməkçi nitq hissəsinə qoşma deyilir: insan üçün, sənin üçün, sən qədər, bizə dair. Qoşulduğu sözlə birlikdə cümlənin bir üzvi olur.

Adlıq halda olan
sözlərə qoşulanlar

Yiyəlik halda olan
sözlərə qoşulanlar

Üçün, kimi, tək, qədər, ilə və s.

Uşaq üçün
Uşaq kimi
Uşaq tək
Uşaq qədər
Uşaq ilə

1. *Qədər, kimi, tək* bənzətmə
mənasında

Sənin qədər səmimi

2. *İlə*- birgəlok mənasında

Sənin ilə

3. *Üçün*- səbəb məqsəd
mənasında

Sənin üçün

Yönlük halda olan
sözlərə qoşulanlar

1. *Qədər, kimi, -dək, -can* məsafə
bildirir:

Evə qədər, evədək

2. *Sarı, tərəf, doğru, qarşı*
istiqlamət bildirir:

Evə tərəf, evə sarı

Çıxışlıq halda olan
sözlərə qoşulanlar

1. *Əvvəl, sonra, qabaq, bəri*
zaman mənasında

Səndən sonra

2. *Qeyri, başqa, savayı, ayrı,*
özgə- fəqləndirmə mənasında

Səndən başqa

3. *Ötrü* səbəb məqsəd mənasında

Səndən ötrü

Qoşma

Bəzi sözlər omonim olduğundan cümlədəki yerinə görə müxtəlif nitq hissələrinə aid ola bilər.

1. **tərəf, qarşı**- isim, qoşma. Hər tərəf qaranlıq idi. Sənə tərəf gəlirəm.
2. **Tək, doğru, yaxın, sarı**- sifət, zərf, qoşma. Tək əldən səs çıxmaz. O tək gəldi. Sən mən tək tənhasan.
3. **Sonra, qabaq, əvvəl**- zərf, qoşma. Bu barədə sonra danışarıq. Bundan sonra məni axtarma.